

Publicerad 2019-02-16 09:58 av Lollitta

679.O,TIDEN!

Hur många parallella världar finns bredvid!
Där Oförutsägbarhet bläddrar landskap.

Solstrålar splittrar vinterns bundenhet och folk
börjar titta på varandra med överdriven vänlighet.
Och bakom vagnfönstren börjar förorten redan glimma .
Stämningen stiger och slutar plötsligt grymt av
synen på betongblocks byggnader.Stadens hunger äter
upp förortens idyll.

Betonghus...Något av de andra

Salen är stor med fönster ,men den oestetiska
interiören förmörkar ljuset.Nära till hissarna,
en förtöjd kiosk , med färgrika förpackningar,
som mjukgörande lotion för besökarna.
Hissen lyfte oss ljudlöst upp till fjärde våningen.
Bred,lång korridor.En sådan själlös!
ÅH MIN GUD!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

På båda sidor av den dörrar dörrar och dörrar.
Och bakom dörrarna ... vi öppnade en av dem.

Rummet är rymligt.Fönstret tar nästan hela
väggens längd.Efter den mörka korridoren bländas
vi av ljuset. Blåmärke-fläckar,som mogna plommon,
sticker i ögonen.

Tunn slöja av skinn,likt spindelnät,blottar
massvis av sammanflätande ådror på extremiteterna.
Alla dessa fötter är immobilisera som hängande gardiner
nära deras sängar...OCH TYSTNADEN TYSTNADEN ...
MÄNNISKANS TYSTNAD ÖVERSKRED SJÄLVA TYSTNADEN !!!

O,TIDEN!jag beundrar*DIN STYRKA*och samtidigt
förvånad HUR DU KAN FÖRNEKA EN MÄNNISKA!!!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lollitta med Poeter.se id #44061 innehar upphovsrätten